

תלמודו בידו

דף פב עמוד א

יבמות

א] חתיכת חטאת טהורה שהתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות, האם בטילה ומדוע ?

ב] לריש לקיש, מדוע חטאת טמאה שנימוחה שנתערבה בטהורות בטילה, וחטאת טהורה שנימוחה שנתערבה בחולין אינה בטילה ?

ג] שתי סלים אחת של חולין ואחת של תרומה, ולפניהם שתי סאין אחת של חולין ואחת של תרומה, ונפלו אלו בתוך אלו, מה דינם ?

א] אינה בטילה. שאין מבטלים דבר האסור מדאורייתא שדרכו לימנות רק כדי למנוע הפסד מועט, והרי יכול למכור את כל התערובת לכהן בזול.

[באיסור דרבנן כגון תרומת פירות שהתערבה בחולין, בטלה אף בהפסד מועט].
לר' יוחנן, מדובר שהחטאת לא נימוחה. לריש לקיש, אינה בטילה אפילו שנימוחה.

ב] רב שישא: ברישא החתיכה נטמאה בטמאה דרבנן, כגון מכלי שנטמא ממשקה. בסיפא יש איסור דאורייתא של קדשים לזר, והחמירו שמין במינו אינו בטל.

רבה: ברישא שהחשש לאיסור אכילת קדשים טמאים שהוא רק לאו, הקילו שיתבטל.

בסיפא שהחשש שיאכלם בתורת חולין בטומאת הגוף והוא איסור כרת, החמירו.

וקשה, והרי לרבה תמיד אין חילוק בין דבר האסור בלאו לאסור בכרת.

רב אשי: בסיפא כיון שיש לתערובת היתר לכהן, דינו כדבר שיש לו מתירין ואינו בטל.

וקשה, והרי לכהן הבשר מותר גם ללא ביטול, ולישראל התערובת

לעולם אסורה אם לא נסמוך על הביטול.

ג] לסוכר שתרומה בזמן הזה מדרבנן, סל החולין מותרת לזר, שתולים שהחולין נפלו לסל. לריש לקיש: ובלבד שכמות הפירות שבסל החולין גדולה מזו שבסאת התרומה,

שגם אם נפלה סאת התרומה לתוך החולין הרי בטלה ברוב.

לר' יוחנן: "תולים" אפילו אם אין רוב בסל החולין לבטל את סאת התרומה.